

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Et helligt liv, en salig død

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Et helligt liv, en salig død", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid75096/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Hand prøver hiertets grund,
 Naar den ved Christi blod
 Kun holdes reen og sund,
 Saa er vor vandring god.

8. O JEsu! du som mig
 Har dette lært at kiende,
 Hielp, at jeg idelig
 Fra al synd mig kand vende,
 At jeg hver lid og sted
 Til døden renses, saa
 Jeg hefligheden ved
 Din kraft fuldende maa.

Nr. 26.

Mel. Af Dybsens Nød etc.

Et helligt liv, en sødig død
 Hinanden kierlig møder,
 De har det skjulte man i skjød,
 Som døden selv forsøder,
 De to maae ikke skilles ad,
 Den eene gjør den anden glad,
 Og meget liflig favner.

2. Naar den, som troer paa JEsu ret,
 Maa føle megen plage,
 Da tænker hand, naar hand er tret:
 Gid ingen dog forsage,
 Velau! nu kommer snart min død,
 Saa gjør hun al min jammer sød,
 Og ender al min plage.

47

Nr. 26, 11-7. 1, 3; *det det JEsu uden tvivl en trykte* l. 2, 6; *høst den JEsu*.

Nr. 26. Original. — 1, 3; *det skjulte man] den skjulte (bivemelste) manns*, Joh. Ab. 2, 17, Jtr. 2. Mos. 16, 4-15; her om stjælnering. — 2, 4; *forsage] tabe mødet*.

3. Og faaer haand siden dødens bud,
 O tænk, hvor sødt det smager,
 At haand har holdet fast ved GUD
 I fristelser og plager,
 Ja, hvordan det gik op og ned,
 Haand dog en god samvittighed
 Beholdt ved JESU naade.

4. At have strjdit den gode striid
 Og løbet ufortrøden
 Paa troens vey til sidste tiid.
 Hvad er det sødt i døden!
 Vel den, sin HERRen tro har tient,
 Sit ærinde saa vel fuldendt,
 Og bort i fred kand fare.

5. O Simeon! du hiertens mand,
 O tusind fold til lykke,
 Du prydel har din tiid og stand
 Med heffighedens smykke,
 Du lod en himmel-vandring see
 Til alderdommens sidste snee,
 Og tiende GUD paa jorden.

6. At verdens Frelser var din skat,
 Du brugte dine kræfter
 At tiene HERRen dag og nat,
 Det stræbte du kun efter,
 Du gik al verdens lyst forbi,
 Og naade paa den trange stie
 En sød og salig ende.

7. Hvad under da, at dødens råd
 Dig ey forfærde kunde,
 Du gik til hendes port saa glad
 Som fugl i frydens lunde,

4, 1-3: 1. Tim. 6, 12; 2. Tim. 4, 7. — 4, 4: *haand*; hvor. — 4, 7: *i* [fred] som Simeon, om hvem de følgende vers handle, Lk. 2, 25 flg., især v. 29. — 5, 1: *hiertens* [kære. — 7, 1: *dødens råd*] herred. — 7, 9: *hendes* [dødens].

Du tog din JESum sødt i favn,
Saa reyste du i HERrens navn 48
Til søde himmerige.

8. Nu denne troe er grunden til
Et helligt liv at føre,
Naar sielen JESum favne vil,
Hvor kunde den da gjøre
Ham noget vitterligt imod,
Man vover før sit liv og blod
Og af den ting man eyer.

9. Den blinde verdens døde troe
Kand ingen død fordrive,
Den sikkerhedens falske roe
Til sidst sig tabt maa give,
Den Hellig Aand os føre vil,
At al vor vandring sigter lil
Vor Faders pris og ære.

10. O! JESus er endnu at faae,
Men hand vil favne-lages,
Har man ey skønnet før derpaa,
Da skal det dybt beklages,
At sielen finder ingen roe,
Før hun udi den sande troe
Sin Frelser seer og favner.

7,5: sødt] sød J¹⁻⁷. 10,4: dybt] høyt J¹⁻⁷.

8,1: denne troe] den, der ligger i at tage Jesus i favn, 7,5; 8,3; 10,2. 6-7. —
9,1-2: verdens troe kand ingen død fordrive] sådan som Simeons tro, der gjorde ham fri for dødsfrygt, Lk. 2,29.

6. Passions-Psalmer.

Nr. 27.

Mel. Nu vel an, vær frisk etc.
 Eller: Som Blorten med tørst befangen etc.

Alle Christne-siæle skynder
 Eder op til bøn og bod.
 Faste-tiden nu begynder,
 Og fremviser JESu blod.
 Af den deel der græde kand,
 Alle øyne staaer i vand,
 Alle hjerter sukker, bløder,
 JESus til sin pine møder.

49

2. Ingen kand den jammer sige,
 Som man her paa jorden saae,
 GUD sin Søn af himmerige
 Lod til pine-bænken gaae,
 For at faae os frelst og frie
 Udaf syndens slaverie
 Og en evig helved plage,
 Derom tale disse dage.

3. Hvilken møye, hvilken iver
 Maa da ikke blive brugt?
 At man ret deelagtig bliver
 I vor JESu pines frugt;
 Christi blod os nytter ey,
 Følge vi den brede vey,
 Hvo sig andet her indbilder,
 JESu blod og himlen spilder.

4. Nu I Christne, som bekiende
 Eder til det Christne-navn,
 Skal det ikke have ende
 Med den syndig fastelavn?

Nr. 27. GJ1-7. 2, 6: *syndens* *Syndens* G. 2, 8: *tale* | *taler* G. 3, 6: *følge* | *følger* G.

Nr. 27. Original. Salmen svarer i formål og tankegang til nr. 5. Se ottatet af Christian V's lov, s. 27. — 1, 6: *af den deel* enhver.